De Catalunya

GIRONA

Sessió Mozart

Dimarts a la nit va tenir lloc al Teatre Principal el concert del present curs de l'Associació de Música de Cambra. La sessió era dedicada tota a Mozart, i anava a càrrec del famós pianista Smeterling, del violinista Pedra i d'una petita orquestra, sota la direcció de R. Gross. Ultra aquests elements, prengueren part a la festa els senyors Theodor Ritch (tenor), Elena Pola (sopran) i Alexandre Grieff (baix). El programa comprenia la "Sonata en si bemoll major", el "Concert en la major" i la representació de l'òpera còmica en un acte "Sebastià i Sebastiana".

El teatre era ple, com en les grans solemnitats artístiques. El públic subratllà amb vivíssims aplaudiments les diverses parts del programa. El "Concert" per a piano i orquestra fou particularment aplaudit. Tothom va sortir molt satisfet de l'exquisida vetllada.

GRANOLLERS

Defunció :-: Teatre :-: Altres notícies

Dissabte passat, cap el tard, morí, víctima de greu ma altita que de temps patia, mossen Josep Clotet, rector de la Parroquia de Sant Esteve d'aquesta ciutat i degà del Vallès.

A l'enterrament, que s'efectuà dilluns al matí, hi concorregueren les autoritats locals, els col·legis d'ensenyança i nombrós públic, palesant-se la molta estima que gosava el finat.

—Ha estat nomenat cabiscol municipal d'aquesta ciutat En Joan Comes (a) *Drapaire*.

—Dijous passat es representà amb gran èxit per la companyia de declamació Nicolau-Giménez, al teatre de la Unió Liberal, l'anunciat drama de Sudermann, "Magda".

Per a les altres vetllades s'han anunciat: "La llama", "Zazá" i "Lyonette".

— Diumenge foren detinguts per l'autoritat local els dos automòbils portadors dels futbolistes de Badalona, que jugaren a matinée tarda amb el primer equip local. La detenció obrí a qui els autos portaven a la davantera les banderoles del club, on hi lluen les barres d'or i sang.

Acarits tots els dubtes de l'autoritat, pogueren marxar tranquil·lament els badalonins.

LLEIDA

Circular sobre les denúncies

El "Butlletí Oficial" de la provincia inserex la següent circular del Govern civil, signada pel general Joan Gimeno Acosta, tendint a evitar els nombrosos abusos que es cometien formulant denúncies sense cap garantia de formalitat:

"Per al degut coneixement del públic en general i amb el fi que per l'oficina de reclamacions puguin ésser despatxades al dia, com fins avui ho han estat, les denúncies formulades, malgrat haver estat aquestes en creixent nombre, amb notable tendència a augmentar *més*, crec convenient dictar algunes normes i fer presents certes observacions.

Primera. Toda denúncia o reclamació, ha de formular-se per escrit, mitjançant instància dirigida a la meva autoritat, degudament reintegrada, i ressenyant i exhibint la corresponent cèdula personal.

En la seva redacció han d'agermanar-se la concessió i la claredat, concretant tant com es pugui les dates dels fets o escrits als quals es refereixin.

Segona. Es farà cas omís de les denúncies anònimes, puix no mereixen els honors d'ésser diligenciats aquells assumptes que no portin la garantia de la persona que els formula, ni és digna aquesta d'ésser atesa si no té prou valor cívic per sostenir la denúncia.

Tercera. Es també absolutament indispensable que tota denúncia o reclamació vagi acompanyada de les proves necessàries o indicant la manera d'adquirir-les, fent avinent que si aquestes no resulten certes i es descobreix que el mòbil de la denúncia no ha estat el desig de fer justícia i restablir la moralitat, sinó fruit d'algun esperit roí, s'exigirà a aquest la responsabilitat consegüent.

Quarta. Com que no és funció ni desig d'aquest Govern el llevar cap mica dels atribucions de les altres autoritats, centres i dependències, cal advertir que tota denúncia ha d'ésser formulada davant l'autoritat o centre competent, acudint a aquest Govern quan per aquells no hagin estat degudament atesos, estudiats, diligenciats o resolts.

Cinquena. Encara que en honor a la veritat s'ha de confessar que són en escàs nombre les recomanacions que arriben a aquest Govern, he de pregar a tothom que s'abstingui en absolut de formular-les o sol·licitar-les, perquè no han d'ésser gens ateses.

Cal absolutament que tothom es convenci que la recomanació millor i única és que fa raó estigui de part del que denuncia o sol·licita, car no anima altre desig al Directori, ni a mi com a representant seu, que el restabliment de la moralitat i de la justícia en el seu més amplo sentit.

TARRAGONA

(Conferència telegònica de dos quarts d'onze de la nit.)

Inspeccions. — Suspensió d'un judici. — La Comissió Provincial.

Aquest tarda els elements de la Comissió de Governació han fet una visita d'inspecció a les Drassanes municipals, trobant els locals i objectes que hi ha dipositats en un estat deplorable d'abandó.

—Procedent del Centre Electrotècnic de Madrid avui ha arribat a l'estació una secció, composta de 24 automòbils, que comanada per un capità ha de realitzar exercicis d'escoles pràctiques. Demà marxaran cap a Castelló.

—Una Comissió d'apotecaris ha visitat aquest vespre el governador per tractar d'assumptes professionals.

—Avui la Comissió Provincial ha aprovat els comptes municipals de Palma d'Ebre, Riera, Mas de Barberans, Sant Carles de la Ràpita i Vinyals, acordant que la primera sessió se celebra el dia 27 d'aquest mes.

—S'ha assenyalat la data del 22 del mes entrant, per a la inauguració del nou teatre de la Rambla de Sant Joan, que s'ha de dir Teatre Tarragona.

—Una Comissió de veins del poble de Serra d'Almós ha visitat el general Governador per presentar una sol·licitud signada per 274 veins, demanant la separació d'aquell poble del municipi de Tivissa.

—En visita d'inspecció ha marxat cap a Tortosa l'inspector d'Obres Públiques senyor Josep Serrano.

—Per trobar-se malalt l'advocat senyor Josep Ventosa, defensor dels dos carrabiners acusats de suborn, s'ha suspès el judici que havia de celebrar-se avui.

—Ha guanyat el benifet de tenor de la Catedral de Tuy, el reverend Salvador Roig.

CAPÍTOL DE DENÚNCIES

Ha ingressat a la presó Ascensio Sainz González, que té una draperia installada al carrer de l'Est, per haver-se-li trobat una partida de calçats procedents de robatori efectuat a una fàbrica del carrer de la Creu Coberta.

—Ramon Farré acceptà de fer companyia amb Francesc Ferrer per a l'explotació d'un aparell patentat. El primer féu remesa al segon, en diverses ocasions, de 115,800 pessetes, i s'ha trobat que en fer la liquidació de la societat han desaparegut.

El Ramon Ferré ha denunciat al Jutjat el seu soci.

—Vicens Claves Inglès ha denunciat que durant la seva absència entraren lladres al seu *domicili* del carrer de Mallorca, núm. 198, quart segona, enduent-se'n joies per valor de 4.000 pessetes.

—Han ingressat a la presó Josepa Hernández Victòria, Francisca Ballester Arbonés, Soledat Colom Castellfort, Antònia Sabadell Canyellas i Teresa Martínez Cuyàs, operàries de la fàbrica Filatures Fabra i Coats, a consequència d'haver-se trobat en llurs domicilis respectius, bovines que havien furtat.

—El corredor Pasqual Roca va rebre d'Antoni Garzavall roba de vestir, valorada en 633 pessetes, però en comptes de vendre-la la va empenyorar per 115 pessetes i se les va quedar.

Denunciat el fet, el Roca ingressà a la presó.

EL DOCTOR MARTÍNEZ VARGAS, RECTOR DE LA UNIVERSITAT

Ahir, per causes estranyes a la nostra voluntat, no vàrem poder donar compte de l'elecció del doctor Martínez Vargas per ocupar la vacant que deixà el marquès de Carulla.

Ara, esvaïda la coïssor del primer moment, ens limitarem a publicar algunes dades sobre la seva vida

Nasqué a Barbastre en 1861. Catedràtic a Granada en 1888, passà a Barcelona en 1892. La seva càtedra és la de malalties de la infància. La seva clientela és infantívola.

Pertany a l'Acadèmia de Medicina de Mèxic,

Com tots els metges, amb el pretext d'assistir a Congressos mèdics, ha viatjat,

surt per enlloc. Però tot vindrà si hom té paciència per seguir llegint.

En el buit que havia deixat el retrat reial, l'antic Ajuntament, cometent tal vegada una incorrecció, però donant exista a sentiments respectables, nuvia collocat el retrat d'En Narcís Pla i Deniel, dues vegades diputat pel districte.

Naturalment, l'entronització del rei ha implicat la desentronització del senyor Pla i Deniel. L'home és susceptible i no sempre sap superar les pruïges de l'amor propi. El senyor Pla i Deniel no solament ha pogut superar aquestes pruïges, sinó que ha donat un brillant exemple de magnanimitat.

Ha assistit personalment a l'acte d'abaixar el seu propi retrat i d'hissar el retrat del rei. Això és alguna cosa. Encara no és prou per a un home talment gentil i desinteressat com el senyor Pla i Deniel. A més a més d'assistir a l'acte amb el rostre més afable que hom pot imaginar, ha pagat un "lunch" espléndid i ha pronunciat unes commovedores paraules per palesar la falta de malícia que hi havia en la usurpació de lloc que havia comès, involuntàriament, la seva efígie respectable.

EL LECTOR DIU...

LA PARAULA "ESQUIROL"

Sr. Director:

El senyor Nicolau d'Olwer, en el seu últim article dominical, l'egit amb tanta fruïció com tots els seus, dóna com un fet històric el que el mot "esquirol" deriva d'una vaga ocorreguda a da casa Esquirol.

Com que a la plana de Vich corre com a certa l'existència del mateix mot per un motiu divers, m'ha semblat oportú donar-lo a conèixer.

A alguns quilòmetres de les poblacions fabrils de Manlleu i Roda hi ha un poble anomenat Santa Maria de Corcó, oficialment: el poble i els de la Plana en diem l'Esquirol, essent molt tisims els que ignoren el nom oficial. Es diu que havent-hi vaga declarada pels obrers a les fàbriques de Manlleu i Roda, baixaven els de l'Esquirol a ocupar els llocs dels vaguistes, els quals en veure'ls venir començaren a dir: ja baixen els de l'Esquirol, ja vénens els esquirols... I d'aquí es deriva, segons la veu pública de la comarca, el mot "esquirol", estès a diferents llenques per expressar el mateix concepte de treballador antivaguista.

El que no se sap, en canvi, és perquè al poble esmentat li diuen l'Esquirol, a no ésser per la relativa abundor de tals animals en les seves espesses i nombroses rebodes d'avellaners.

Seria curiós d'esbrinar el que hi hagi de cert en ces dues versions, encara que ja suposo que la del senyor Nicolau deu estar documentada i comprovada.

UNA MONEDA RHENANA

Els fets, escriu el "Journal des Debats", són més forts que els sentiments. La Dieta rhenana de Barmen, reunida per obstaculitzar el separatisme, ha pres una decisió que satisfà precisament un dels primers "desiderata" dels separatistes. Ha decidit de crear una moneda rhenana, emesa per una banca rhenana, el capital de la qual seria francès, belga i anglès en un 45 per 100, i la resta alemany. Remarca el mateix diari que aquest *projecte* respon al que havia estat la estudiat sota els auspicis de la Comissió interaliada i que els separatistes integrals estan d'acord en aquest punt amb els autonomistes més febles. Una moneda rhenana és compàs en vers l'organització d'una Rhenània separada de Prússia. Resti o no, resti més o menys, dins el quadro d'Alemanya. El Reich ha destruït sistemàticament el seu paper. Tot nou paper de valor sà, o almenys estable, situarà entre la regió que el crei i la resta d'Alemanya, una frontera econòmica.

L'ELEGANCIA DEL SENYOR PLA I DENIEL

A Caldes de Malavella fa uns anys varen bastir un quarter per a la guàrdia civil. Quan estava a punt d'inaugurar van adonar-se que hi maneava un detall indispensable: el retrat del rei.

L'Ajuntament va trobar de seguida la solució. Amb una generositat que — com després veurem—no ha estat compresa ni agraïda, va cedir "ipso facto" el retrat d'Alfons XIII que tenia al seu saló de sessions.

En aquests dies on totes les omissions i negligències d'aquesta menua (si d'altra no) són descobertes, el governador civil de Girona ha tingut vent que les sessions del Municipi de Caldes no eren presidides per l'efigie del cap de l'Estat.

No ha perdut instant. La reparació ha estat immediata. Immediata i solemne.

El senyor Carsi, governador, amb el seu seguici cívico-militar, diumenge passat va anar a Caldes, i amb la pompa que calia va entronitzar un retrat del rei i va pronunciar un ardent discurs de desagreujament. Malsmant fortament la negligència de l'Ajuntament anterior.

Fins aquí la cosa no té cap picantor especial, i l'elegància del senyor Pla i Deniel, que hem anunciat en el títol, no

EL GOVERN DEL DIRECTORI MILITAR

Segons es dedueix de les informacions de Madrid, el general Primo de Rivera no acompanyarà els Reis d'Espanya a Itàlia

PER UNA REIAL ORDRE DE GRACIA I JUSTICIA ES DISPOSA QUE DOS MAGISTRATS DE L'AUDIENCIA TERRITORIAL DE BARCELONA PASSIN A OCUPAR IMMEDIATAMENT ELS CARRECS DE DOS MAGISTRATS DE LA PROVINCIAL, ELS QUALS OCUPARAN LES DUES VACANTS DE LA TERRITORIAL

UN REIAL DECRET SUPRIMEIX LA INSPECCIO GENERAL DE DUANES, DECLARANT LA SUBSISTENCIA DE LES DELEGACIONS REGIES PER A LA REPRESSIO DEL CONTRABAN

L'anada dels reis d'Espanya a Itàlia

Demà, a la tarda, empendran els Reis el viatge a València, on s'embarcaran cap a Itàlia.

Com a seguici palatí aniran amb els Reis el marquès de la Torrecilla, la duquessa de Sau Carlos, el marquès de Bendaña, el general Milans del Bosch i dos ajudants, el secretari del Rei i l'oficial primer de la secretaria, duc de Miranda.

Aniran també amb els Reis grans d'Espanya, dames i gentils homes per formar la comitiva i acompanyar els Reis d'Espanya en els actes de Cort que se celebrin a Roma.

MANIFESTACIONS DEL PRÉSIDENT

A les sis de la tarda ha arribat a la Presidència el cap del Directori.

—No tinc res que dir-los—ha manifestat—. Ja han vist l'homenatge tributat a la memòria del meu germà. No tinc prous frases de gratitud per a l'Exèrcit i la Marina. Aquest homenatge el va iniciar l'arma de Cavalleria, arran de la gloriosa mort del tinent coronel Primo de Rivera; jo, per les circumstàncies actuals, hauria preferit que s'hagués reduit per tal d'evitar tota mena de suspicàcies.

Ha anunciat que a les vuit aniria al Palau per posar a la signatura del Rei diversos decrets, entre els quals n'hi ha un nomenant president interí del Directori el *marquès* de Magaz.

Comentaris de la premsa a l'acte dels presidents de les Cambres

"El Sol" comenta la visita dels ex-presidents de les Cambres al Palau i el document que van lliurar al Rei.

Considera l'acte com una habilitat *més* del comte de Romanones, la qual, en altre temps, hauria tingut un èxit formidable, però que avui no enganya a ningú.

Respecte d'En Melquiades Alvarez, creu que ha estat víctima de la seva ingenuitat i ha caigut en una trampa.

Tot això no és altra cosa que la vella política, sentint-se morir, es remou.

Adverteix que l'article 32 de la Constitució, que ara s'invoca, sempre que es complia era per falsejar la voluntat nacional.

"El Imparcial" adverteix que ja estava prevista la vulneració de l'article 32 i que la protesta formulada avui, hauria estat més a temps quan era hora d'impedir la vulneració.

Pregunta si *el que* es proposen ara els ex-presidents és fabricar un altre Parlament semblant a l'anterior, i diu que d'ésser així, res guanyaran, car eren Corts que discutien molt i legislaven poc.

Acaba dient que l'ajornament d'algunes mesos en la reunió de les Corts no significa res, si es planteja bé la *representació proporcional*.

"El Debate" censura duralment l'actitud dels ex-presidents, retreient-los el fet (reconegut al mateix missatge), que fins ara la Constitució ha estat vulnerada, sempre que ha convingut als interessos dels vells partits polítics.

Diu que el missatge ja ha rebut resposta adequada per part del Govern; afirma que el poble ha de contestar menyspreuant-la, car l'amenaça amagada contra la Monarquia que enclou el document, solament mereix l'oblit.

"El Liberal" diu que és evident la dissociació de la dreta social i els seus antics capitostos; aquests han estat suplantats pel marquès d'Estella.

Diu que el problema de les esquerres és un altre. Es més aviat una qüestió de règim interior.

Comenta les excitacions que hom ha fet per tal que els homes d'idees liberals es posin en contacte amb l'*opinió* pública. Pregunta si d'aquest requeriment estan exclosos tots els de l'antic règim. Afirma que d'ésser així, els sectors de l'esquerra espanyola caldrà cercar-los amb un gresol.

El senyor Silvela censura l'actitud dels presidents

El periòdic *Informaciones* afirma que l'ex-alt comissari del Marroc, En Lluis Silvela, ha fet les següents manifestacions:

L'acte realitzat pel comte de Romanones i En Melquiades Alvarez no pot satisfer a ningú. Diu que si aquest acte se'l vol considerar com defensor del règim parlamentari resulta ineficaç, i si se'l qualifica de protesta és mancat d'esperit baronívol.

El que en el seu moment oportú no hagi sabut o volgut parlar clarament, li cal ara callar.

Honors fúnebres a les despulles del tinent coronel Primo de Rivera

LI ES IMPOSADA

LA LLORejADA

Poc després de les nou del matí, han arribat en l'exprés d'Andalusia les despulles del tinent coronel En Ferran Primo de Rivera, amb la Comissió del regiment d'Artillería, que ha vingut des de Melilla.

A l'estació esperaven l'arribada el general Primo de Rivera i altres generals del Directori, nombroses representacions militars, els a unes de l'Acadèmia de Cavalleria i altres persones.

De polítics hi havia l'ex-ministre senyor La Cierva.

Les tropes han fet els corresponents honors.

En el furgó fúnebre s'han dit misses durant el matí, que han estat escoltades per les autoritats i comissions.

A dos quarts d'onze el fèretre ha estat tret de l'estació i traslladat a l'explanada exterior, on ha quedat dipositat sobre uns bancs.

Darrera el fèretre s'hi han collocat els fills del finat, el general Primo de Rivera i els agregats militars estrangers, alumnes de cavalleria i les comissions.

El rei ha arribat a tres quarts d'onze.

Les tropes, formades a l'esplanada, han fet els honors corresponents.

El rei ha saludat al fill del finat i al president del Directori, i després s'ha collocat a la dreta del cadàver, i agafant la torejada l'ha dipositada sobre les despulles, dient les frases de ritual:

—Tinent coronel Primo de Rivera: en nom de la pàtria, i seguint el precedent de l'Ordre de Sant Ferran, pel teu heroic comportament militar...

Les tropes han presentat armes, i les bandes han tocat la marxa reial.

El general Primo de Rivera ha donat allavors un visca el rei, que ha estat contestat pels presents.

El rei ha dit allavors:

—Senyors: Visca Espanya!

També ha estat contestat.

Immediatament s'ha organitzat la comitiva.

Obria la marxa l'esquadró d'Alcàntara, el qual ha vingut a Madrid per assistir a l'enterrament.

Seguia l'armó d'artilleria amb el fèretre, i donant-li la guàrdia un piquet d'honor.

Seguia el rei, sol, i un xic enrera, la presidència, formada pel fill del finat, el general Primo de Rivera, l'infant don Ferran, l'infant don Alfonsi i el príncep Lluís de Baviera.

En arribar a la plaça de Cánovas s'ha aturat la comitiva davant l'armó amb el fèretre, i la presidència de l'enterrament ha desfilat, primer el dol i després les tropes que havien format a la carrera.

El rei ha marxat al Palau.

S'ha constituït novament el seguici, figurant en aquesta segona comitiva, com a presidència, el fill del tinent coronel Primo de Rivera, el president del Directori, l'infant don Ferran, el capità general; l'ala de, el governador militar, el general Milans del Bosch.

Les despulles han estat traslladades al Cementiri de Sant Isidre, on han estat enterrades.

El cap del Directori ha rebut la llorejada, que ha estat remesa a la vídua del tinent coronel.

Parlaren el general Milans del Bosch i el general Primo de Rivera.

Sobre el sepulcre foren dipositades diverses corones.

El decret sobre la repressió del contraban

En la "Gaceta" d'avui apareix el decret-llei del qual es disposa, sense perjudici de les funcions que estan atribuïdes a les Direccions generals de Duanes i Carrabiners, la subsistència de les Delegacions regies per a la repressió del contraban i el frau, creades per Reial decret de 20 de desembre de 1921, amb el caràcter d'organisme superior per a la investigació de les rendes de Duanes, alcohols, xicoira i benzesa; i els monopolis fiscals per a la inspecció dels serveis i funcionaris encarregats de l'administració dels esmentats recursos.

Queda suprimida, per tant,

Antologia de contes catalans

Somni d'una nit d'estiu

per JOAN SACS

Venjom de França, en l'exprés. Era ja molt tard, i feia una xafogor insuportable. En el cair de Girona encara el poeta anava mormolant contra la indiferència de la gent envers la poesia, contra la manca de protecció. Nosaltres rai, els pintors, que teníem exposicions particulars i exposicions organitzades pel Municipi aci i a l'estranger, i que produíu un gènere cotitzable. Nosaltres, els poetes, en canvi...

El poeta es feia més pesat que l'aire calent d'aquell capvespre: la seva lletania de greuges i el ritme monòton del *pedar* que se'ns anduia, m'anaren ensopint... ensopint i de seguida m'adormí en el bressolament i *manyagament* d'aquells plangs i rodolaments.

I, deixant el món dels guardaagulles, vaig endinsar-me amb ales de papellona en el món dels somnis, tot atapeït de poetes. Estàvem tots reclosos en una cambra que devia ésser la cambra de la inspiració, cambra tancada i barrada malgrat la calor del dia. Tots els poetes suaven com condemnats en cerca del consonant. N'hi havia en actitud extàtica, com la d'aquells sants inspirats que esguarden amorosos el *caig de glòria*; n'hi havia que patien com els comptables en mal d'addicions i sostraccions; n'hi havia de desesperats que enterquillaven, amb els cinc dits de la mà esquerra, llur cabellera inútil i obturadora; n'hi havia d'impacients que feien tremolar el trespol amb un rítmic moviment ascendent i descendent de la cama dreta, talment com si cosissin a la màquina; n'hi havia d'aclaparats, com renunciant a la recerca vana.

Les bombetes elèctriques que il·luminaven escassament la cambra de l'inspiració, fumaven com *bíens* de l'Antia de petroli massa allargassats. De tant en tant, en un recó de la cambra, s'aixecava un guàrdia civil per esmocar, amb ajut d'unes tisores, el vòrtex de vidre de les bombetes, i aleshores ja no fumaven per una estona. Després la punxa de vidre s'anava allargant, allargant, i tornava a fumiar, i cada vegada més depressa; tant, que el guàrdia civil ja no es podia assegurar, i sallava i botava seguidament, com un esperital, fallant-ho tot amb les seves tisores: cordons, cabells, bignes i llamps de Déu.

De sobte se sentí un terrabastall de forrellats i vidrieres, i per la porta del rebost aparegué la Musa. Anava vestida a la romana, naturalment, i era molt maca i digna. Portava una paperina plena de consonants, i ve'l aquí que sense dir ni un mot, però amb una gràcia inefable, anà repartint *consonants* i tornes als poetes esternits i revifats per l'aire fresc que entrava. Les tornes eren els consonants coordinats amb els noms i prenoms de cada autor.

En despertar d'aquest somni, el poeta company de camí en donà a llegir una antologia de poetes catalans, a fi de distreure'm i, oh miracle! tots els poetes d'aquesta antologia es trobaven ja beneficiats d'aquella torna sommiada. Era que el somni continuava, o bé era que el meu enteniment trontollava? Heu's ací, de totes maneres, alguns finals de poesies per no citar-los tots, en els quals la gràcia de la Musa és ben palesa:

.....
La Marieta xica
al bressol s'està,
la mare la bressa
el pare cantà.
Angel Guimerà.
(Canço de bressol.)

* * *

... ...
Ens dirà aquest misteri que l'ànima [s'hi perd
l'esguard dolcissim de l'infant des- [pert
i el seu esguard que és sols encan- [tament
i que a nosaltres, homes d'esperit al [món obert,
ens força a fiá el nostre, religiosa- [ment.
Salvador Albert [Salvador Albert.]
(Jo amo els infants.)

* * *

.....
—Deu-me esmorzar, mare,
que tinc mal de cor.
Mentre esmorzava
li tocava el sol.
Francesc Pujols.
(Corpus.)

.....
amb ardit daler cava
Una fossa al brau saut
i dins ella fervent
l'any finat hi estèn.
J. Riera i Bertran.
(Darrer dia de l'any.)

* * *

.....
La boira s'obscuri. Fresca alenada
passà remorejanta pel verger
i, estenent-se pel cel, la nuvolada
damunt la serra en plor es va desfer
Joan Alcover [Joan Alcover.]
(Maternitat.)

* * *

.....
De puig en puig, de freu en freu
jo de la Pàtria so el romeu
Francesc Matheu!
(Cançó de l'excursionista.)

* * *

.....
Les flors s'han dit: —No és hora
Queia una neu dispersa i clara
sobre el dormit ametllerar.
Les flors s'han dit: —No és hora
I s'han tornades a acopar [eucara
Miquel Ferrà [Miquel Ferrà.]
(Hivernenca.)

* * *

.....
Quina alegria la seva!
Quins bots i quin toquejar!...
R. Picó i Campamar.
(Enyorament.)

.....
Pel meu darrer combregar
son violí sentiria
i en mon afany d'escoltar
de morir m'oblidaria
Lluís Via... [Lluís Via.]
(A una gentil violinista.)

* * *

.....
Senyor del sol i de l'estel candent,
per tal que abasti aquell atzur lluent
que a l'esperit és dolç com una bresa
poseu el do d'una rosada fresca [ca,
damunt la branca tremolosa al vent
Marià Manent [Marià Manent.]
(Oració inicial.)

* * *

.....
Qui és que el seu encís t'encomana- [va?
No és una noia de mirada blava,
de cos gentil i caminar lleuger?
Joan Draper [Joan Draper.]
(Tarda.)

* * *

.....
Tots som porucs davant del fred i el [gebre
i ens espantem al començà el camí.
Sols el farem, si ens fèu, Jesús civil,
senzills com les figures del pessebre.
Narcís Massó i *Valentí*.
(Temps de Nadal.)

.....
Oh dona viva de mon viu amar,
tu qui ets més bella que aquest mar-
... ... [bre encar,
tindràs somriures vora ma tardor?
Francesc Sitjar [Francesc Sitjar.]
(Sonet de Tardor.)

* * *

Ja ens acostàvem a Barcelona. Heu's ací Sant Andreu, heu's ací Sant Martí; i ara ja s'acosta el pont de la Societ Marítima del Parc. Vejam si t'endrem temps d'acabar la "Profecia" del gran trágedista:

Aquesta força és la vida
I ens fuig ara de les mans
Fins que vingui el temps que l'home
La subjecti al seu manar,
Angel Angel Guimerà.

En arribar a l'estació de Barcelona, tots els viatgers baixarem boi adormits: els camalics, els hurots, els "gauxos" de les fondes i hotels, els guàrdies i els homes que recullen els bitllets, ens agafaven a grapats i ens entatxonaven en uns tramvies i cotxes i ens aviaven cap a França altra vegada, i el cap ens feia mal.

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA MILITAR